

PIK

ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ: "ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΡΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΠΟΤΑΜΙ"

Στή παρουσίαση τῶν νέων ἐκδόσεων τῶρα.

Σήμερα θ' ἀναφερθοῦμε στό βιβλίο τῆς "Ἑλλης Παιονίδου καὶ ἔχει τίτλο: "Τὰ δύο ἀδέρφια καὶ τὸ μαῦρο ποτάμι". Τὸ βιβλίο τιμήθηκε μὲ τὸ πρῶτο κροτικό βραβεῖο Κύπρου καὶ πῆρε ἕπαινο ἀπὸ τὸ κύκλο "Ἑλληνικοῦ παιδικοῦ βιβλίου εἰς τὴν Ἀθήνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα παραμῦθι-μυθιοτόρημα γιὰ παιδιὰ πρῶτης σχολικῆς ἡλικίας. Στόχος τῆς συγγραφῆς νὰ διατηρήσει τὴ μνήμη τῶν παιδιῶν ζωντανή γιὰ τὸ ἴδιον χάρισμα τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸ "Μαῦρο Ποτάμι" - ὅπως ἀποκαλεῖ τὸν ἄχθρὸν καὶ κατέβηκε σὺν καταρράκτης, κουβλώντας μαζί του ὅλα τὰ κορὰ καὶ τίς δυστυχίες. Καὶ τοῦτο εἶχε σὺν συνέπεια νὰ χιρῖσει τὸ ἄσος, ἀλλὰ καὶ τὰ δύο ἀδελφάκια, τὸν τίπ-κὸπ καὶ τὴν Ντορεμί, καὶ ἔπαιζαν ξέγνοιιστα κι ἀνέμελα. Ὁ ἄρχοντας "Ἥλιος ἔμεινε σὺν ἀπὸ μηχανῆς θεός- μπόρεσε νὰ ἀδειάσει σὺτὸ τὸ μαῦρο ποτάμι, τὴν θέση τοῦ ὁποῦ πῆρε ἓνα καταπρόσινο λιβάδι, ὅπου τὰ παιδιὰ-ἀνωμένα πιὰ- θὰ μπορούσαν νὰ παίξουν ξέγνοιιστα κι εὐτυχιμένα.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο αὐτό, τοῦ ὁποῦ τὴν ἔκδοση στολίζουν καὶ σχέδια τοῦ συγγραφέου ζωγράφου Βούρτζ "Ανταμ, καὶ βρίσκονται μέσα στό πνεῦμα καὶ ἐκφράζουν τὸ κλίμα τοῦ παραμυθιοῦ δίνουμε ἓνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα:

"Ἡ Συπρίλια ἦταν μισὴ χῶρα πολὺ ὁμορφη καὶ πολὺ εὐτυχιμένη. Λέγον πὺς ἐκεῖ βασιλευσαν ἀγαπημένοι ὁ καλὸς ἄρχοντας "Ἥλιος καὶ ἡ καλὴ βασίλισσα ^{Ντορέμια} ἐπὶ τὴν χῶρα αὐτή, τὴν ὁμορφη κι εὐτυχιμένη, ζοῦσαν δύο ἀδέρφια. Τὸ ἀληθινὸ τους ὄνομα κανεῖς δὲν τὸ ξέρει, μὰ ὅλα τὰ πουλιά, τὰ χῶρα καὶ τὰ λουλούδια τοὺς ξέρουν μὲ τὰ ὄνόματα: τίπ-κὸπ

καί Ντοραμί. Χίπ χόπ λέγανε τόν άδελφό, που ήταν ζωηρός καί κηδηχτοί
λης. Ντοραμί λέγανε τήν άδερφούλα που ήταν θυορρη καί τραγουδούσα
'Ο γίπ χόπ είχε ένα σκύλο που μιλούσε καί τόν λέγον "Γκτιωρα. 'Η
Ντοραμί είχε μ σ γάτα που μιλούσε καί τή λέγον "Ηρα.

'Ο γίπ χόπ κι ή Ντοραμί ζήσαν χίλιες κι άκόμη χίλιες χαρούμενες
μέρες μέ τό ζωα που μιλούσαν καί τό κουλιά που τραγουδούσαν καί τό
λουλούδια που χόρευαν. Οι άνθρωποι τής Συκρίλιας ήταν τόσο εύτυχι
οιμένοι που δεν πρόσεξαν πώς τό Κακό Πνεύμα, που κοιμόταν χίλια
χρόνια στό Μαύρο Βουνό, είχε ξυπνήσει. Δεν πρόσεξαν πώς τό Κακό
Πνεύμα ήταν πολύ θυμωμένο μέ τή Συκρίλια καί τούς χαρούμενους ανθρώ
πους της καί πώς άποφάσισε νά τούς τιμαρήσει. Δέν πρόσεξαν πώς
τό Κακό Πνεύμα του Μαύρου Βουνού μπήκε μέσα στό ρυάκι που κατέβαινε
πρός τή Συκρίλια καί τό μετότρεψε σ' ένα Μεγάλο Μαύρο Ποτάμι.
Καί ξοφνικό ένα πρωί, τό Μαύρο Ποτάμι, κατέβηκε σάν καταρράκτης,
κουβαλάντας μαζί του όλα τό κακό, κι όλες τίς δυστυχίες. Κι όνθ
μασα σ' όλα, κουβαλούσε τό φοβερό Πνεύμα του Μαύρου Βουνού. Πά, πά,
τί θοαημο ήταν τό γέλιο του....

Τό Μαύρο Ποτάμι ήρθε τόσο ξοφνικό καί μέ τόσο θόρυβο, που ό
γίπ χόπ καί ή Ντοραμί, έκλεισαν σφιχτά τό μάτια τους νά μή βλέπου
νε, κι έκλεισαν σφιχτά σφιχτά τ' ούτια τους νά μήν άκούνε. Κι όταν
όλα ήσύχασαν.... "Όταν όλα ήσύχασαν ό γίπ χόπ θνοιε τό μάτια του
κι είδε πώς τό Μαύρο Ποτάμι είχε χωρίσει στό δυό τό όδός όπου
έκεϊνος κι ή Ντοραμί έπαιζαν κρυφτό. Καί τότε ό γίπ χόπ είδε πώς
ή άδερφούλα του δεν ήταν πιά έκεϊ κοντά του. Είχε μείνει στην άλ
λη μεριά του Μαύρου Ποταμού, κοντά του, είχε μονάχα τό σκυλί του,

τόν Έκτωρα, πού κοιτούσε μέ μάτια τρομαγμένα. Καί....

.... Όταν όλα ήσυχάσαν ή Ντορεμί, θνοιξε τόμάτια της καί εί-
δε πώς τό Μαύρο Ποτάμι είχε μοιράσει στή μέση τό δάσος μέ τό
κουλίσι πού τραγουδοῦσαν, τό λουλούδια πού γόρευαν καί τό χῶμα πού
μιλοῦσαν. Κι'ή Ντορεμί είδε πώς ὁ ἀδελφός της δέν ἦταν πιά ἐκεῖ
κοντά της. Εἶχε μείνει στήν ἄλλη μεριά τοῦ φοβεροῦ Μαύρου Ποτα-
μοῦ. Κοντά της ἦταν μονάχα ἡ γατούλα της, ἡ "Ηρα, πού κοιτούσε
γύρω λυπημένα.....